

Prenumerata.

Rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4
 Kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25
 miesięcznie kop. 75.
 Za odnośnienie do domu dopła-
 ca się kop. 5.
Na prowincji i w Cesar-
stwie: koszta przesyłki poczt-
 owej podane są w nagłówku nu-
 meru porannego.
Za granicą (z przesyłką je-
 dnorazową) miesięcznie rs. 1 k. 50.
 Oddzielna przedpłata na jedno
 tylko wydanie *Kurjera* przyjmo-
 waną być nie może.
 Numer pojedynczy wieczorny
 kop. 5; poranny w dniu powsze-
 dnia k. 2, w niedziele i święta k. 5.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie ra Warszawę i ra prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko raz, w poniedziałki i dni poświęcone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY PIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 11-ej w południe.

Dziś: Rajmunda W. i Rufiny.
 Wtorek: Idziego Opata.
 Środa: Stefana króla węgiersk.
 Czwartek: Bronisławy Panny.

Wschód słońca o godzinie 5 minut 32 w.
 Zachód " " 6 " 52.
 Długość dnia godzin 13 minut 44.
 Ubyło " " 2 " 59.

Wschód księżyca o godzinie 9 minut 32 w.
 Zachód " " 11 " 23 r.
 Wysokość wody na rzece Wiśle stóp 2 cali 6.
 Dziś o godzinie 2-ej po południu ciepła 16° R.

Ogłoszenia.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., za każdy następny raz 20 kop.
Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., za każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia: pierwszy raz pierwszy raz 2 kop., za następny raz 1 1/2 kop.
 Ogłoszenia do *Kurjera Warszawskiego* przyjmuje także ogłoszeń Rajchmana i Frenara ulica Senatorska 18.

Piątek: Rozalji Panormitańskiej P.
 Sobota: Wawrzyńca Justyniana B.
 Niedziela: Zacharjasza Proroka.
 Poniedziałek: Reginy Panny M.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie.—Dziś Świętosława, jutro Dzierżysława.
Teatry: Teatr Letni (w ogrodzie Saskim): dziś „Maż z grzeczności”; jutro „Maż z grzeczności”;—teatr Nowy (przy ulicy Królewskiej): dziś „Wesele Oliwety”; jutro „Wesele Oliwety”;—teatr Wielki: jutro „Marta” (występ gościnny pań Szlezysgierówny i Machwicówny, tudzież pierwszy występ po powrocie z urlopu p. Myszug). (Godzina 7 i pół wieczorem.)
Ogród zoologiczny, ulica Bagatela. Otwarty codziennie od godziny 10-ej rano do wieczora.

— Jutro w kościele św. Franciszka Serafickiego (po-franciszkańskim) o godzinie 10-ej zrana odprawioną będzie przed ołtarzem św. Antoniego solenna wotywa, z wystawieniem N. Sakramentu w puszcze i z procesją.

Przegląd polityczny.

Jedną dotychczas stanowczo pewną wiadomością o misji sir Drummonda Wolffa jest, że nie dotąd niezawodnego o przedmiocie jego poselstwa niewiadomo, jakkolwiek każda poczta przynosi pod tym względem nowe wyjaśnienia i szczegóły. Między innymi korespondent londyński *Pol. Corresp.* pisze na zasadzie wrzeczono najlepszych informacji, że sir Henry Wolff udał się do Konstantynopola jedynie w celu zbadania gruntu i że w Konstantynopolu zarówno jak w Berlinie i Londynie wszyscy doskonale to rozumieją, iż z gabinetem angielskim przed wyborami i przed poznaniem ich rezultatu nie można wchodzić w żadne zobowiązania. Lordowi Salisburyemu idzie jednak przedewszystkiem o wprowadzenie z błędu tych, którzy przypuszczają, iż gabinet angielski myśli rozciągnąć jakiś rodzaj protektoratu nad Egiptem. Sir Drummond Wolff otrzy-

mał instrukcję stanowczego zaprzeczenia podobnym wieściom i oświadczenia, iż obecny gabinet angielski w zupełności uznaje prawa innych mocarstw, a przedewszystkiem sułtana w Egipcie. Lord Salisbury zgodziłby się nawet na zupełne opuszczenie Egiptu przez wojska angielskie, gdyby mu dano dostateczne rękojmie utrzymania porządku i obrony kraju przeciw hordom sudańskim, oparte na podstawie układu pomiędzy Portą i rządem angielskim. Na wojskowe jednak wniczanie się w sprawy egipskie gabinet angielski nigdy nie pozwolił.
 Jeżeli rzeczywiście sir Drummond Wolff taką ma tylko misję w Konstantynopolu, to zadanie jego nie jest bynajmniej trudne i nie potrzeba do jego spełnienia wyjątkowej zręczności dyplomatycznej, zwłaszcza, że końcowy ustęp o niedopuszczeniu zbrojnej interwencji obcego mocarstwa jest tylko dźwięcznym i salwującym godność Anglii frazesem, gdyż żadne mocarstwo obecnie o podobnej interwencji nie myśli.
 Według *Daily News*, układy angielsko-rosyjskie w kwestji żużliarskiej posunęły się wprawdzie znacznie, ale bynajmniej jeszcze nie doprowadziły do ostatecznego rezultatu. Dziennik ten pisze, iż lord Salisbury przed wyjazdem z Anglii miał wraz z lordem Randolphem Churchillem konferencję z p. Staalem i p. Lessarem, oparte na podstawie nowo-wypracowanej dokładnej mapy. Koncesje gabinetu petersburskiego nie zostały jednak jeszcze stanowczo przyjęte. Ministrowie angielscy uważali za konieczne telegrafować o propozycjach rosyjskich do lorda Duffrina, wicekróla Indyj i do sir Józefa Ridgwaya, który zapewne przedłożył je emirowi Afganistanu. Odpowiedź na te telegramy nie nadejdzie prędzej aż za tydzień i może dać powód do nowych pertraktacyj.
 Kwestja wysp Karolińskich zaczyna się uspakać. Wbrew telegramowi, który dorosł, że rząd niemiecki nie będzie proponował ani nie przyjmie

pośrednictwa trzeciego mocarstwa w tej sprawie, poseł hiszpański w Berlinie hr. Bonemar otrzymał od niemieckiego sekretarza stanu w wydziale spraw zagranicznych następną depezę z daty 24-go b. m., którą zakomunikował swemu ministrowi spraw zagranicznych El-Duayenowi:
 „Zezwalając, w uwzględnieniu wielokrotnych prób poddanych niemieckich, prowadzących bandel na wyspach Karolińskich na rozciągnięcie protektoratu niemieckiego nad temiż wyspami, rząd niemiecki nie miał zamiaru naruszać nieczyich praw dawniejszych. Na zasadzie zgromadzonych przez siebie dowodów rząd niemiecki sądzi, iż pomienione wyspy stanowią terytorjum nie mające właściciela i dlatego powziął wiadome postanowienie, nie może zaś zrozumieć jakim sposobem Hiszpanja w akcie tym zdaje się upatrywać zamach na swoją władzę zwierzchniczą. Jakkolwiek rząd niemiecki mniemał iż to jest zbyt cennym, jednakże przed zatknięciem flagi niemieckiej na wyspach Karolińskich zawiadomił o tem rząd niemiecki, a jednocześnie zaproponował zbadanie tej kwestji i polecił statkom niemieckim, aby wszelkiego starcia z siłami hiszpańskimi unikali. Rząd hiszpański jest bezwarunkowo zdecydowany zbadać prawa, na które powołuje się Hiszpanja, z tem przyjaznem usposobieniem, jakie zawsze między obydwoma monarchjami panowało, a które wzmoćnić i utrwalić jest najżywszem pragnieniem rządu niemieckiego. W razie zaś, gdyby rozbiór tych praw nie doprowadził do zadawalniającego rezultatu z obustronnego porozumienia, rząd niemiecki gotów jest odwołać się do uprzedniego pośrednictwa jednego z mocarstw z obydwoma krajami zaprzyjaźnionych.”
 Wobec takiej odpowiedzi honor kastylijski nie może się czuć urażonym i spodziewać się należy, iż roznamiętnienie nad Manzanaresem ustanie, a sprawa sama wejdzie na drogę spokojnego dyplomatycznego rozbiornu.

48)

PANNA FELICJA.

POWIEŚĆ
 PRZEZ
Walerję Marrené.
 (Dalszy ciąg.)

Gdy stara panna odeszła, z drżeniem oczekiwała dzwonka, który zwiastował codzienną wizytę Konrada.

Był to piękny, ciepły dzień kwietniowy, drzewa pod jasnymi promieniami słońca rozwijały się w liście, nawet do dużego miejskiego powietrza zalały wspaniałe wonie kwitnących filjolek i czeremchy. Ale tutaj, w tem ciasnym mieszkaniu, gdzie tylko widać było z okna mur przeciwny i wąski pas nieba, nikt nie domyślał się nowego gościa, wiosny, który zawitał, rozweselając myśli i serca.

Konrad wszedł wesoły, pogodny, jakby niósł w sobie ożywcze jej technienie. Powitał przyjaźnie Felicję.

— Ah!—zawołał na wstępie—tuchłodno i duszno jak w zimie, trzeba roztworzyć okno.
 I łącząc uczynek do słów, wpuścił do pokoju słoneczne fale powietrza.

Felicja była blada i drżąca.

— Powinnaś pani wyjść—wyrzekł doktor spoglądając na nią—jesteś bardzo mizerna.

Wzruszyła ramieniami bezwiednym ruchem, jakby chciała powiedzieć, że o nią nie idzie wcale, lub też, że sama o siebie dbać nie ma ochoty.

On na to nie zważał. Poszedł do Adolfa, porozmawiał z nim chwilę, a gdy chory pytał natęczywie, kiedy zdrowym będzie, pozwolił mu w dni słone-

czne jak dzisiejszy, wychodzić na powietrze, i usiąść na ławce w ogrodzie lub na skwerze.

Felicja nie poszła za nim do brata, z czołem opartem na rękę siedziała przy swoim stoliku w oknie otwartem. W głowie jej powstawało postanowienie gwałtowne, odezwały się na raz wszystkie głosy serca, które brała za głos obowiązku. Tak bądźcobać powinna była z nim mówić raz jeszcze. A kiedy brakowało jej odwagi, przypominała sobie, że sam upewnił ją do tego, pierwszy opowiadając o swojej miłości.

Konrad wychodząc spotkał spojrzenie jej przymglonych zwykle oczów, utkwione w siebie z dziwnym wyrazem.

— Masz mi pani coś powiedzieć—zapytał zatrzymując się przy niej.

— Tak jest—odparła chwytając w lot jego słowa. Zarumieniła się gwałtownie. Czula to i rozumiała, że rumieniec ten był zdradziecki, a przynajmniej zbyt cenny. Wszak miała jako przyjaciółka odwołać się do jego rozsądku.

Chciała zaproponować mu przechadzkę, bo tutaj lękała się przerwy w każdej chwili. Rumieniec ten odjął jej nagle śmiałość.

On jednak nie domyślał się niczego.

— Chcesz pani zapewne zapytać o Adolfa?
 Wstrząsnęła głową zniechęcona. Wiedziała dobrze, iż stan jego nie zostawiał nadziei.

— Może o siebie?—pytał dalej.

Namyślała się chwilę, potem odparła wręcz:
 — Nie, chciałam mówić o panu.

Głos jej drżał trochę, powstała nagłym ruchem, jak ktoś, co się do walki gotuje.

Konrad był zdziwiony. Chwila zwierzeń była już oddaloną. Umysł jego przyszedł do równowagi a raczej do postanowienia i nie czuł potrzeby żadnej dzielić się nim z Felicją.

— O mnie?—powtórzył chłodno.

Odcień ten nie uszedł ucha kobiety. Na jej miejscu inna zręczniejsza byłaby zrozumiała, że moment był źle wybrany na to co chciała wypowiedzieć.

Biedna Felicja zręczną nie była, szła wprost przed siebie drogą, jaką sobie wytknęła, i chociaż zmieszana pochwyciła:

— Tak o panu, wszak pozwalasz mi mówić z sobą otwarcie?
 Odparł z grzecznością, pod którą kryło się niezadowolnienie.

— Słucham pani.

— Panie Konradzie!—zaczęła, wymawiając z rozkoszą to imię, które wiecznie miała w myśli—przed kilku tygodniami wspominałeś mi pan... o...

Szukała wyrażenia stosownego i znalazła go nie mogła lub wyprowadzić nie śmiała.

— Oh!—przerwał dorozumiewając się znaczenia słów—to było dawniej... kiedyś.

Widocznie chciał przerwać badanie. Spojrzał nawet na zegarek, jak człowiek, któremu pilno.

Ale Felicja zdobyła się raz na odwagę, i nie myślała się cofać. Słuchała ona tylko własnej myśli.

— Panie Konradzie—zawołała zapalając się i nie zważając na niego—wówczas pytałeś mnie o zdanie, a ja... ja nie wiedziałam co odpowiedzieć, to zaskoczyło mnie tak nagle.

Nierad z jej uporu, zwolna wkładał rękawiczki, gryząc niecierpliwie wargi, i nie zapytywał o nie w tej chwili. Ona złożyła ręce i patrzyła na niego błagalna, trwożna, wzrokiem w którym płonąła bezwiednie cała jej miłość.

— Dziś—szepnęła—ja zastanowiłam się nad tem, i gdybyś mnie pan dziś zapytał?...

Zatrzymała się instynktownie, czekała zachęty. Czekała daremnie. Konrad stał z okiem wbitem w ziemię.

— To ja—ciągnęła drżącym głosem—powiedziała-

Medycynierki.

Od pewnego czasu piękna połowa rodzaju ludzkiego nie na żarty wzięła się do pracy.

W uczelniach specjalnych ilość ich z każdym rokiem wzrasta.

W Paryżu w akademii lekarskiej w r. z. było ich sześćdziesiąt kilka, wciągniętych do list na prawach studentów, jeszcze więcej w charakterze wolnych słuchaczy.

W tym kontyngensie przeważają rosjanki i polki, po nich następują amerykanki, wreszcie francuzki, hiszpanki i rumunki.

Mała jednakże partja stawiała się w zeszłym roku do egzaminu, a piętnaście otrzymało tylko promocję na kurs wyższy.

W liczbie tych panna Mendelsohn i Finkelstejn z Warszawy.

Od pewnego czasu warunki wstąpienia do świątyni nauk utrudniono. Dotąd wystarczało pierwsze lepsze świadectwo z ukończenia zakładu jakiego w kraju, oraz akt urodzenia, które w przekładzie francuskim przy odpowiedniej prośbie komunikowano ministrowi.

Na tej podstawie otrzymywano *equivalence*, a tem samem prawo wpisu. Był to niepospolity przywilej, boć wiadomo, że dyplomy naszych zakładów niewiedzących nie są równoznacznikiem tych, które się otrzymują w szkołach męskich.

Panny z pensji czasem po trzech latach dostają patenta, czego im nikt we Francji nie kwestjonował, tak że bez przygotowania wstępnego doktoryzowały się. Mimo to przy egzaminach na stopień naukowy między mężczyznami odznaczały się.

Ztąd sól w oku w niektórych sferach i prawdopodobnie od początku roku szkolnego cudzoziemki na równi z francuzkami będą musiały zdawać egzamin wstępny.

Potrzebną więc będzie do zapisania się znajomość łaciny, oraz uzupełnienie wiadomości elementarnych, osiąganych we wszelkich kierunkach po naszych pensjonatach żeńskich o sześciu klasach.

Kurs medyczny rozłożony jest na pięć lat. Na pierwszym wykładane są wyłącznie nauki przyrodnicze. W drugim roku studentki chodzą już do klinik, w trzecim powierzają im chorych, których same doglądać muszą, pod kierunkiem profesora. Nauka anatomji na zwłokach odbywa się na drugim kursie.

Medycynierki biorą także udział w wycieczkach botanicznych, którym przewodniczy profesor w celach praktycznej nauki.

Egzaminów jest pięć. Po roku jeden, po trzech dwa, pozostałe w końcu. Doktorat jest niezbędny do rozpoczęcia praktyki, rozprawa jednak na ten cel wymagana nie przedstawia żadnych trudności, może bowiem być prostą kompilacją.

Stronę dodatnią uczelni paryskiej stanowi pewna samoistność, jaką w rozwoju pozostawia profesor słuchaczowi; w Niemczech systemat opiekuńczy zbyt jest stosowany, skutkiem czego młodzież lęka się wykonać najprostszą operatę bez zwróconych nań oczu przewodnika.

W ciągu dziesięciolecia 19 kobiet broniło rozpraw

bym dzisiaj: panie Konradzie nie czyni tego, bo się gubisz.

Cheiała mówić dalej, ale spotkała wzrok jego ostrzy, zimny, wzrok, jakiego nigdy nie widziała u niego dotąd.

— Idlaczegóż to panno, Felicjo? — przerwał szorstko.

Teraz cofnąć się już nie mogła, a choćby mogła nie chciała.

— Bo ta kobieta nie warta ciebie — zawołała gorąco — bo żalowałbyś pan tego zawsze.

— Zkądże pani wiesz o tem? — przerwał głucho.

— Ja znam tę kobietę, widziałam ją u pana, widziałam potem w różnych chwilach.

— Gdzie? — pytał dalej przez zaciśnięte zęby.

— Ta kobieta trudni się rzemiosłem, które nie przynosi jej zaszczytu, przez jej ręce kupować można urzędy. Jeśli Adolf dotąd jest bez etatu, to dlatego tylko, że nie wiedziała o tem wcześniej. I pan, pan tak szlachetny, tak dobry, pan mógłbyś...

Wymówiła to wszystko jednym tchem, nie patrząc na niego, żeby nie stracić odwagi, ale teraz zatrzymała się nagle, czuła na sobie jego spojrzenie groźne, przesywające.

— Panno Felicjo — odparł wreszcie — od chwili gdy ona zostanie żoną moją, nie będzie potrzebowała trudnić się jakiembądź rzemiosłem, ani troszczyć się o byt swego dziecka, bo ja zapracuję na nie, przysięgam. A wówczas nikt nie będzie miał prawa wymawiać jej czegokolwiek.

Był błąd. Wciągnął rekawiczki na drżące ręce, i zabierał się wyjść, zapominając o pożegnaniu.

Oczy Felicji zapełniły się łzami.

— Panie Konradzie — zawołała, biegnąc za nim — ja nie chciałam cię obrazić. Daruj mi, jeśli ci przykrość sprawiła.

graduanych i wszystkie stopnie uczoney otrzymały; z tych ośm praktykuje w Paryżu. Na złotej liście doktorów figurują trzy polki: Heryng, Wyszyńska i Tre-gaytys. Kilka z tych pań otrzymało posady rządowe.

Przy udzielaniu miejsc pomienionych członkowie nominujących władz byli w niezgodzie: jeden z nich wydrukował w obronie zdania kompletną filipikę przeciw umieszczeniu kobiet na posterunkach muncypalnych... sprawiedliwość jednak zwyciężyła i opinja jednostki upadła.

Dopuszczono również medycynierki do konkursu na eksternat w szpitalach, gdzie istnieje szerokie pole do praktyki, cały dzień bowiem przebywając przy chorych, student zdwojonym krokiem postępy robić może.

Wykłady w akademii są bezpłatne, ale za egzamina opłata się należy. Pomoce naukowe nie prawie nie kosztują, bo książki od starszych kolegów za bezcen kupować można. Zdobywanie za to środków do życia bardzo jest trudne i kto ich nie ma zapewnionych w kraju, ten na pole zarobkowania w Paryżu niewiele może liczyć.

Muzyka, wykład języków obcych, byle nie polskiego i malarstwo, lub rysowanie wzorów dla szmuklerzy stanowi całe ujęcie dla chcących pracować. Stowarzyszeń jednak dotąd nie ma żadnych, co by zajmowały się wyszukiwaniem zarobku dla ubogich cudzoziemek. W domach polskich można znaleźć lekceje rodzinnego języka, lecz to jedynie wyjątkowo.

Izraelitki są pod względem tym szczęśliwsze, ponieważ mogą otrzymywać zasiłki od „Alliance”, a nawet stałe pomoce. Obecnie kilka osób dobrego serca o-rędnje sprawę ustanowienia stypendjów dla medycynierek, bez różnicy narodowości.

Ciekawą korespondencję w przedmiocie tym z miejscą pisaną, czytelnik znaleźć może w czasopiśmie *Świt*, z kąd i my wiele szczegółów zaczerpnęliśmy.

N.

PRZEDWCZEŚNIE.

Nie lubię patrzeć, gdy coś się wywczesnia,
Kiedy nie czeka swej właściwej doby:

Kwiat nie dla marca — i śnieg nie dla września
I dziecko — nie dla żaloby!

Nie przykrzejszego, gdy przy czarnej krepie
Blysze różowej twarzyczki kontury,
I gdy w podskokach na wiatr się roztrzępie
Sieroctwa sztandar ponury.

Ach! po co stroić w tę liberję żalu,
W smutnej pamięci symbole złowieszcze,
Tych — co o smutku — tym życia szakału,
Pojęcia nie mają jeszcze.

Kiedy dorosną, los w ironji skory
Tę maskaradę może wspomnąć sobie
I wdziać im każde weselne kolory,
Gdy serce będzie w żalobie.

Hajota.

Ale duma jego zbyt była podrażniona, ażeby zwrócił uwagę na żal, widny w jej głosie.

— Obrażony nie jestem — odparł sztywno, podając jej rękę.

Ona uczepliła się jej gorąco, ścisnęła ją w swoich, chciała się tłumaczyć jeszcze, on przecież nie dał jej na to czasu. Nie dopuścił ją do słowa. Spieszył się bardzo.

— Zobaczymy się jutro, nie prawdaż? — szepnęła w rozpaczy, czując dobrze, iż postawiła pomiędzy nim a sobą wspomnienie, które wszelką przyjaźń rozerwie.

Obiecał przyjść jak zwykle, i wyszedł czempredzej. Obecność Felicji była mu nieznośną w tej chwili. Słyszał oddawna różne rzeczy o Chai. Nikt jednak nie był tak dobitnym. Gniewało go nie to, że ludzie śmieli zaglądać w życie kobiety, którą kochał, wiedział, że zabronić im tego nie mógł, ale że śmieli mu o tem wspominać. Jakażkolwiek była jej przeszłość, on się przed nią nie cofał. A słowa Felicji posłużyły tylko do utwierdzenia go w postanowieniu, które uczynił już sam w sobie, ale które dotąd słowem wypowiedziane nie zostało.

Teraz stało się już ono czemś wyraźnem, czemś nieoczekiwanem, przynajmniej w jego własnym przekonaniu. Niezręczna opozycja, jak to często bywa, pochnęła go dalej niż zamierzał może.

Cały wzburzony szedł na znaną sobie ulicę do mieszkania pięknej izraelitki. Po drodze zatrzymał się chwilę, niepewny czy zastanie ją w domu o tej godzinie. Przypomniał sobie jednak zaraz, że to była sobota, i że dzień ten świąteczny ona wyłącznie poświęcała córce.

Mieszkanie Chai nie zmieniło się wcale, wszystkie starożytno sprzęty były tam w zwykłym po-

WIADOMOŚCI CIĘŻĄCE

— Wracząc donosi, iż departament lekarski w Petersburgu zamierzył wysłać, zamiast komisji, jednego lekarza do Hiszpanji dla zbadania istotnego stanu rzeczy co do panującej tam cholery.

— Na pełnym posiedzeniu międzynarodowej konferencji telegraficznej w dniu 22-im b. m., po pięciogodzinnych rozprawach, przyjęty został na wniosek Niemiec jednostajny system taryf telegraficznych. Nad wnioskiem głosowało 25 państw, z których 21 za, a 4 wstrzymały się od głosowania z powodu nieotrzymania instrukcyj. Żadne państwo więc nie oponowało. Rosja głosowała za wnioskiem.

— Dyrektor główny poczt i telegrafów, generał Bezak, wczoraj przybywszy do Warszawy, zwiedził nowe pomieszczenie telegrafów warszawskich, dziś zaś zwiedza pocztę, a następnie uda się do Berlina dla podpisania protokołu konferencji międzynarodowej o sprawie poczt i telegrafów.

— Rada miejska dobroczynności publicznej zawiadania, iż z zapisu ś. p. Jakuba Fontany przypada do rozdania w r. b. 45 rs. tytułem wsparcia dla ubogiej wdowy obciążonej dziećmi, albo posagu dla panny. Podania z odpowiednimi dokumentami wnosić należy do dnia 30-go września r. b.

— Jutro oraz w dniach następujących, od godziny 10-ej zrana, odbywać się będzie w sali losowań banku polskiego losowanie listów likwidacyjnych Królestwa Polskiego.

— Zarząd stowarzyszenia spożywczego „Merkury” rozpoczął zwracać udziały i wypłacać dywidendę za ubiegłe półroczce.

— Z dniem jutrzejszym rozpoczynają się wykłady nauk w tutejszej szkole handlowej prywatnej.

— Z teatru i muzyki.

* Dziś w teatrze Letnim po raz piąty przepelniający salę po brzegi „Mąż z grzeszności”.

Jutro toż samo przedstawienie.

* W teatrze Nowym dzisiaj i jutro wznowiona operetka Audrana „Wesele Oliwetty”.

* Na scenie teatru Nowego odbyła się dziś jeneralna próba z krotechwili niemieckiej braci Schönthanów pt. „Porwanie sabinek”.

Popularny ten w Niemczech utwór odegrany zostanie pierwszy raz pojutrze, w wiernym, nie zaś zlokalizowanym przekładzie, jak go wystawiły teatryki.

* W jutrzejszem przedstawieniu „Marty” tytułową partję odśpiewa panna Józefa Szlezycierówna.

W partji Nancy wystąpi gościnnie panna Justyna Machwicówna.

W partji Lionela da się usłyszeć pan Myszuga pierwszy raz po powrocie z urlopu.

Plunketa przedstawi p. Dyliński, a lorda p. Kozieradzki.

* Teatr Rozmaitości ma być otwartym w ostatnich dniach września, o ile aura pozwoli na takie przedłużenie widowisk w teatrze Letnim.

* Na otwarcie sezonu zimowego w „Rozmaito-

rzędu, tylko słońce wiosenne wpadało przez okna i rzucało na przedmioty złote polyski. I czy to słońce, czy wyszukana czystość pokoju, czy biała pościel łóżka, na którym siedziała Resia, obłożona zabawkami, czy uśmiech na jej bladej twarzyczce, czy wreszcie pogodna piękność Chai, czy harmonja tego skromnego obrazka, wszystko to sprawiło na Konradzie wrażenie pełne dziwnego wesela. Stał w drzwiach przez krótką chwilę a wówczas dziecko wyciągnęło do niego drobne rączki, śmiejąc się srebrnym głosem a oczy matki jego zamigotały blaskiem.

Chaja siedziała w fotelu wybitym czarną skórą, o rzeźbionej prostopadłej poręczy, niby weneckiej szkoły.

Z powodu święta, obyczajem żydowskim, ubrana była staranniej niż zwykle. Miała na sobie czarną suknię zapiętą pod samą szyję, którą obejmowała koronkowa kreza. Z pod niej wychodził medaljon na ciężkim złotym łańcuchu. A poważny charakter tego stroju odpowiadał zupełnie jej rysom delikatnym, silnie zarysowanemu łukowi brwi, purpurowym wargom, i matowej cerze.

Konrad nie zapominał o tem wszystkiem co mówiła Felicja, a jednak gdy spojrzął w czarne oczy Chai, pamiętał to tylko, że odnajduje ją w całym blasku piękna, słodkiej pogody i miłości macierzyńskiej. Taką, jaką widział ją zawsze. Patrzył, utonął w nią wzrokiem, stojąc na tym progu przykuty zachwytem.

Czyż ta kobieta, która własną przyszłość poświęciła choremu dziecku, która utrzymała je i żyła własnym przemysłem, nie stała stokroć wyżej od tych co nią pogardzały.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

ściach" reżyserja wybrała podobno komedję czterokaktową Leona Madejskiego "W domu i za domem".

* Będący obecnie w próbach szlachetny dramat Erekmama-Chatriana "Bracia Rantzau", ujrzymy w każdym razie jeszcze na letniej scenie.

* W połowie września r. b. otwartą ma być ponownie szkoła śpiewu, zostająca pod kierownictwem pani Teodozji Jakowickiej.

* Pani Zofja Brajninowa, po ukończeniu występów gościnnych w Warszawie, udaje się na krótko do Lwowa a zamtąd do Florencji, gdzie na sezon karnawałowy zaangażowana została.

* A więc przejażdżka artystyczna p. Stanisława Barcewicza z panią Stromfeld-Klamrzyńską po miastach prowincjonalnych przysłała do skutku!

Artyści dawali onegdaj koncert w Częstochowie z pomocą pp. Stromfelda i Pankiewicza.

* Pani Dowiakowska zaczęła korzystać z trzymiesięcznego urlopu.

Primadonna nasza powróciła ma do Warszawy na dzień 1-szy grudnia r. b.

* Za dni kilka powraca z urlopu p. Chodakowski.

Obecność barytona umożliwi w sobotę przedstawienie "Faworyty", w której partję tytułową śpiewać ma panna Machwicówna.

= Siedmsetna rocznica.

Jedno z pism poznańskich przypuszcza, iż w r. b. przypada siedmsetna rocznica urodzin św. Jacka Odrowąża.

Przypuszczenie to opartem jest na fakcie, że św. Jacek umarł w r. 1257-ym, a jak podaje jedno z pism niemieckich, miał żyć lat 72.

Tymczasem w "Encyklopedji" Orgelbranda większej, w artykule pióra Leona Rogalskiego, podany jest rok 1183-ci jako data urodzenia św. Jacka.

Tym sposobem siedmsetna rocznica urodzin św. Jacka już przed dwoma laty minęła.

= Piątnicy.

Wczoraj o godzinie 10 ej zrana, z kościoła św. Ducha (popaulińskiego) wyruszyła do Częstochowy ostatnia w tym roku kompanja.

Fatalny stan pogody wstrzymał zapewne wielu pątników od udziału i gromadka ich tym razem była wyjątkowo nieliczna.

= Z uniwersytetu.

Egzamina powakacyjne w tutejszym uniwersytecie na wydziałach prawnym, lekarskim i filologicznym rozpoczynają się jutro i trwać będą do d. 26-go września.

Egzamina do czasu rozpoczęcia wykładów odbywać się będą od godziny 10-jej zrana, a z chwilą otwarcia lekcji od godz. 6-jej po południu.

Lekcje w uniwersytecie rozpoczną się d. 17-go września.

= Konkurs.

Jeden z amatorów psów, a zarazem członek Tow. opieki nad zwierzętami, zamierza przeznaczyć 500 rs. nagrody temu, kto wynajdzie najlepszy a zarazem najmniej przykry dla psa kaganiec.

Warunki konkursu mają niebawem być podane w obszernej i szczegółowej redakcji.

= Zapowiedź jesieni.

Padający przez cały dzień wczorajszy deszcz, połączone z wiatrem, postrzącał mnóstwo liści z drzew w ogrodzie Saskim.

Skutkiem wiatru w alejach pełno leżało małych połamanych gałązek.

Dzień wczorajszy prawdziwie przypominał różną jesień i naturalnie pociągnął do siebie przedsięwzięciem rozrywki publicznych.

= Roboty miejskie.

Na ulicy Włocławskiej, na przestrzeni od Kruczej do Marszałkowskiej, prowadzone są roboty brukarskie.

Roboty wodociągowe na ulicy Marszałkowskiej dobiegają już do ulicy Wspólnej.

= Pomoc koleżeńską.

Kilka dni temu urzędnik jednej z instytucji koleżeńskich, z powodu długotrwałej choroby oraz spłaty długów za koleżeńskie poręczenia, został narażony na licytację ruchomości.

W chwili rozpoczęcia wyprzedaży zjawili się kilku kolegów, którzy nie dopuściwszy nikogo z publiczności, nabyli wszystkie wystawione na licytację przedmioty.

Dokonawszy tak chlubnego dzieła, "nabywcy" oję uścili mieszkanie, nie dając możności wybawionemu złożenia podziękia.

Kwota potrzebna na odkupienie ruchomości, została złożoną przez kilkunastu urzędników kolegów.

= Samouk.

Domorosły snycerz, samouczek z prowincji, wykonał w sposób nader ścisły model katedry sandomierskiej.

Arcydzieło tej sztuki ręcznej nabył jeden z miejscowych amatorów.

Artysta ma lat 18 i będąc synem ubogiego organisty, żadnych środków na dalsze kształcenie się nie posiada.

= Tajemniczy środek.

Jakaś pomysłowa niemka ogłasza w *Lodz. Ztg.*, iż jest w posiadaniu niezawodnego środka leczącego suchoty i choroby gardlane.

Cudowny ten lek obiecuje ona przestać za otrzymaniem pocztą dwóch marek.

Lek ten, choćby nie uleczył chorych, może postawić na nogi pomysłową lekarzkę, jeżeli znajdzie się dość naiwnych...

= Restauracja... na dachu.

Jeden z właścicieli domów rozpoczął budowę tarasu na dwupiętrowej kamienicy.

Na tarasie ma być urządzona restauracja.

A więc amatorowie będą mogli raczyć się bawarem na wysokości, na której dotąd tylko koty miały ulubione siedlisko.

= Przez omyłkę...

W dniu dzisiejszym zrana p. * * * powracający pociągiem kolei wiedeńskiej do Warszawy, ra dworcu tutejszym spostrzegł brak walizy.

Jednocześnie z wagonu wychodziło dość podejrzane indywidualum, unoszące nieswoją własność.

Pasażer przytrzymał złodzieja, który się tłumaczył, iż "pomylił się co do walizy".

Ze jednak własnej nie posiadał, o pomyłce zatem nie mogło być mowy i został oddany w ręce policji.

= Nianka.

Znowu smutny wypadek spowodowany niedozorem płatnej opiekunki.

Państwo Gajewscy, zamieszkali na Hożej, wyszli wczorajszego wieczoru do teatru, pozostawiając trzyletnią dziewczynkę pod opieką piastunki, która zamknęła drzwi mieszkania na klucz i nie troszcząc się o dziecko, wyszła do jakiejś kumoszki.

Kiedy w godzinę później powróciła, zastała dziewczynkę we krwi broczącej i omdlałą.

Jak się okazało, małeństwo skaleczyło się ostrym nożem w rękę.

Z powodu przecięcia arterji nastąpił upływ krwi.

Wezwany natychmiast lekarz zatamował krew, lecz ratunek ten był już spóźniony.

Nie ma żadnej prawie nadziei utrzymania dziewczynki przy życiu.

= Zbrodnia.

W dniu wczorajszym między godziną 5-tą a 7-ą rano, w środku miasta, na ulicy Marszałkowskiej, w pobliżu Saskiego ogrodu, w domu nr 146-ty, w którym się mieści hotel francuski, została spełniona dziwnie tajemnicza zbrodnia.

W domu tym, w sklepiku z pieczywem, utrzymywany przez Antoninę Zwierską znaleziono ją zamordowaną, leżącą na podłodze przy drzwiach prowadzących ze sklepu do małego pokoiku, który stanowił mieszkanie denatki.

Pierwsza spostrzegła ofiarę służąca z sąsiedniego domu, przybyła jak zwykle za kupnem pieczywa.

Ona to zaalarmowała mieszkańców hotelu i restauracji, wrzeszcze policję.

Oczom kilkunastu osób, jakie po chwili weszły do sklepu, przedstawił się straszny widok.

Za stołem sklepowym, w pobliżu pułek i drzwi prowadzących do następnego pokoju, leżał trup Zwierskiej, z twarzą okropnie zeszpeconą.

Denatka była w negliżu.

Obok niej leżał duży rondel, domniemane narzędzie zbrodni.

Rany, jakie okazały się na głowie, pochodziły od uderzeń tępym narzędziem, prawdopodobnie owym rondlem, który nosił na sobie ślady krwi.

Krwia też była zbroczoną podłoga, na drzwiach i ścianie również widać było krwawe ślady.

Prócz tego znajdowała się kobiątka od drobnej monety, mocno zgnieciona, a przy niej kilkanaście leżących na podłodze miedziaków.

Pieczywo, widocznie przed chwilą przywiezione, jeszcze nie było rozsegregowane, co zdaje się wskazywać, że Zwierska była przez mordercę zaskoczona przy zwykłym zajęciu rannem.

Wiadomo bowiem, że około godziny 5-jej zjechał furgon z pieczywem A. Łapińskiego i woźnica Wojciech Sieradzki, obadziwszy sklepową, wniósł do sklepu kosz z chlebem i bułkami.

Zwierska więc nie zdążyła się jeszcze ubrać.

Przedstawiając widownię zbrodni, dodajmy jeszcze kilka szczegółów.

Drzwi prowadzące do pokoju mieszkalnego były w połowie otwarte.

Pokoik ten przedstawiał obraz rannego nieładu, nie jednak nie wstąpiłoby, aby morderca tam

wchodził, ślady bowiem nóg zabłoconych dalej jak za stół sklepowy nie sięgały.

Między łóżkiem i drzwiami znajdował się kufer niezamknięty, a w nim na samym wierzchu znaleziono kilkaset rs. w gotówce, oraz różne kosztowności.

Ta okoliczność bardziej niż co innego gmatwa całą sprawę i utrudnia niezmiernie wyszukanie mordercy.

Przypuściwszy bowiem, że celem zbrodni był rabunek, nasuwa się pytanie dlaczego morderca nie wszedł do pokoju.

Albo więc nie wiedział on o stanie funduszów Zwierskiej i wszedł przypadkowo do sklepu, albo też został spłoszony fałszywym alarmem i zadowolnił się kilku rublami, gdyż więcej w kobiałce, o której wspominaliśmy, znajdować się nie mogło.

Takie są przypuszczenia, jeżeli powodem zbrodni był rabunek, nikt jednak przecież nie może stanowczo twierdzić, że ta pobudka kierowała mordercą.

Skąpe dane, jakie zebrano w pierwiastkowym śledztwie, niewiele mogą wyjaśnić.

Denatka od kilku lat była sklepową i cieszyła się powszechnie jaknajlepszą opinią.

Niemłoda, około 40-tu lat wieku, z mężem swoim była w przymusowej rozłące, Zwierski bowiem opuścił kraj przed jedenastu laty.

Jakiś czas nawet małżonkowie nie mieli o sobie żadnej wiadomości.

Dopiero parę miesięcy temu Zwierska odebrała z Paryża list od męża, naglący ją do przyjazdu.

List ten jednak dość obojętny niebardzo zachęcał kobietę do porzucenia zajęcia, które dawało jej skromne lecz przyzwoite utrzymanie.

Do kilku osób Zwierska żaliła się na męża i w ostatnich dniach nie była jeszcze zdecydowaną przychylić się do jego żądania.

Zwierski, jak nas objaśniono, wyszedł z kraju w r. 1874-ym z powodów dotychczas niewiadomych.

Był on czeladnikiem piwowarskim i sporo zarabiał, zostawił zaś żonę i dziecko bez środków do życia.

Dziecko to, 13-letnia dziewczynka, przed ręką zmarło.

Według najświeższej wiadomości, Zwierski w ostatnich dniach w Paryżu już się nie znajdował.

Jest przypuszczenie, że wyjechał do Ameryki.

Po cóż więc zrywał żonę do Paryża?

A teraz jeszcze parę szczegółów dotyczących samej zbrodni.

Sędzia śledczy i prokurator przepędzili wczoraj parę godzin na miejscu.

Sporządzono drobniagowy protokół oględzin zwłok i miejscowości.

Do śledztwa powołano wiele osób, gdyż każde chociażby najdrobniejsze zeznanie, może rzucić jakieś światło na tę ciemną sprawę...

= Ucieczka.

Noży wczorajszej w areszcie policyjnym powstał alarm z powodu dostrzeżenia ucieczki jednego z aresztantów.

Jak się okazało młody 16-letni chłopiec Jan Balcerzak ujęty za kradzież, zdołał wyłamać kratę w oknie i tą drogą wyszedł na ulicę.

Zarządzono bezwzględne poszukiwania zbiega, który w kilka godzin później przytrzymał został na Starem Mieście.

= Z bruku.

Na ulicy Targowej podniesiono z chodnika kilkadziesiąt letniego mężczyznę w stanie osłabienia, który będąc odwieziony do szpitala, nie odzyskał już przytomności i wkrótce życie zakończył.

Ciało denatki, którym jak się okazało, był Michał Surowiecki, zabezpieczono celem zbadania przyczyny nagłej śmierci.

= Z dorożki.

Kupecowi Mowsyju Grodzkiemu, w czasie przejazdu z Gesiej ulicy na dworzec kolei żelaznej petersburskiej, skradziono dorożki walizkę, w której znajdowały się różne rzeczy i zakupiony towar, wartości kilkuset rubli.

Kto mógł dopuścić się kradzieży, poszkodowany nie może zdać sobie sprawy.

= Kradzież.

Zamieszkałemu przy ulicy Wspólnej pod nrem 19-ym Janowi Rydłowi, w niewiadomy sposób skradziono z zamkniętego mieszkania rs. 240 gotówką, różne złote i srebrne monety, cukiernicę i inne kosztowne przedmioty, ogólnej wartości 300 rs.

= Kradzieże.

Na Nowolipkach w biurze filji pocztowej p. Pryzmerowi skradziono pugilares z 340 rs. — Na Milej pod nrem 13-ym w mieszkaniu Seltembauma spełniono kradzież na sumę 250 rs.

= Oblakana.

Przed trzema dniami z domu pod nrem 19-ym na Pańskiej zniknęła bez wieści Balbina Ceimajstrowa.

Jest ona cierpiącą na umysle i pozostawała pod baczną opieką, z pod której jednak ujęć zdołała.

Wszelkie poszukiwania zaginionej, przedsięwzięte przez policję i krewnych, do wczorajszego wieczoru nie dały żadnego rezultatu.

= Po pijanemu.

Czeladnik szwewki Marjan Walicki, wracając do domu w stanie nietrzeźwym z dwoma towarzyszami niemniej podochocnymi, zatoczywszy się na ulicy, upadł na kamienie tak niesześciwie, że rozciął głowę i złamał rękę.

Nieprzytomnego odwieziono do mieszkania, a zyciu jego skutkiem silnego wstrząśnięcia mózgu zagraża niebezpieczeństwo.

= Zamach samobójczy.

Noce dzisiejszej mieszkańcy domu nr 36 na Grzybowskiej zostali przebudzeni straszny hałasem, jaki powstał w lokalu zajmowanym przez małżonków P.

Po chwili wybiegł do sieni W. P. wołając na stróża, aby szybko sprowadził lekarza.

Okazało się, że hałas spowodowała gwałtowna kłótnia małżeńska, której wynikiem było otrucie się Ewy P.

Zażyłła ona sporą ilość kwasu siarczanego. Dzięki energicznej i śpiesznej pomocy lekarskiej, niebezpieczeństwo zostało na razie odwrócone.

= Pożar.

Dziś, o godzinie 11-ej rano, zaalarmowano oddział ratuszowy wiadomością o pożarze na Miodowej pod nr 4-ym. Strażnik wywił sygnał na wieży, a oddział wyruszył do ognia, który w niespełna kwadrans ugaszono.

Pożar wynikł w piwnicy, gdzie była słoma i różne paki od towarów.

Szkody są niewielkie.

Inne oddziały straży były alarmowane, lecz do ognia nie wyruszyły.

= Wypadki. Na Chmielnej Wojciech Rogowski, w kłótni z Józefą Parzewską, zranił ją ciężko kamieniem w głowę. — Na Grzybowie Hersz Elster spadł z tramwaju i złamał nogę.

† Wspomnienie pośmiertne.

W Lublinie zmarł w tych dniach ks. Tytus Zegart, infułat kodoński, kanonik kapituły djecezji podlaskiej.

Dla cnót swych i wzniosłego charakteru nieboszczyk, 80 letni starzec, był powszechnie w Lublinie czczony i szczerze przez duchowieństwo i parafjan oplakiwany.

= Na pomieszczenie szkoły.

We wsi Szychowicach, w powiecie hrubieszowskim wzniesiony zostanie nowy budynek szkolny.

Na ten cel przeznaczone kwotą 2000 rs.

= Nowy ratusz.

W Kaliszu wzniesiony być ma niezadługo nowy gmach ratuszowy.

Obecnie wypracowywane są już plany i kosztorysy tej budowli.

= Wybryki dorożkarzy.

W Lublinie kursują od pewnego czasu omnibusy z przed hotelu europejskiego do dworca kolejowego.

Jest to wielka dogodność dla publiczności, lecz nie spodobała się ona miejscowym dorożkarzom, którzy wszelkimi sposobami starali się szkodzić przedsiębiorcy.

Obecnie jeden z dorożkarzy oblał konie omnibusu jakąś palącą substancją.

To ma być konkurencja...

= Przerwa w komunikacja.

Z powodu codziennie odbywanej nauki strzelania z armat w twierdzy nowogeorgiewskiej, szosa wiodąca z dworca w Nowogeorgiewsku do Zakrocymia bywa zamykaną dla wszelkiego ruchu.

Niebezpieczne miejsca są zagrodzone znakami i wojskiem.

= Z wodowstrętu.

W Łodzi zmarł na wodowstręt 13-letni uczeń szkoły rzemieślniczej.

Nieszczęśliwy chłopiec pokasany został przed trzema kwartałami przez psa podejrzanego o wściekliznę i dopiero teraz objawiła się u niego z całą siłą ta straszna choroba, zakończona śmiercią po kilku dniach niewypowiedzianych męk.

= Pioruny.

W czasie tegorocznego lata było w gubernji płockiej kilka pożarów, spowodowanych uderzeniem pioruna.

Piorun zabił również kilku ludzi, a mianowicie w Grudniku, w ciechanowskim, dwóch włóścian we wsi Ossówka Krzeczanowska, w powiecie lipskim, sześciolatniego chłopca, w Zębcowie pod Lipnem kobietę i 12-letniego chłopca, a w Wólce Kanigowskiej, w mławskim, włóścianina.

ZE ŚWIATA.

× Stacja Frederycja w Danji, przejmująca depeşe w wszelkich możliwych kierunkach, jest w tem wyjątkowym położeniu, że musi posiadać urzędników wszelkiej narodowości. Biuro składa się z 70-ku osób, między którymi jedna, posiadająca język polski, umarła. Na jej miejsce stawilo się w ciągu tygodnia 140-tu kandydatów. Wiadomość tę czerpiemy z *Post und Telegr. Ztg.*

× Podczas zjazdu w Kromieryżu miejscowy urząd telegraficzny, posiadający tylko jeden aparat Hughesa, wysłał w ciągu trzech dni 1,023 depeşe, obejmujących 87,800 wyrazów, co czyni średnio 14 do 15 telegramów o 1,220 wyrazach na godzinę, przypuszczając że aparat nieustannie był czynny.

× W górnej Styrii d. 26-go b. m., o godz. 5-ej po południu, dało się uczuć dosyć silne trzęsienie ziemi. Mieszkańcy w pokojach doznawali takiego uczucia, jakby się znajdowali w wagonie kolei żelaznej, który nagle iść zaczyna i po kilku sekundach staje. Szkody w ogóle były małoznaczne.

× Najznakomitszy niemiecki szytcharz map, Selmar Siebert, w podróży do Ameryki umarł na morzu. Jednocześnie o tej samej godzinie jedyny brat rodzony zmarłego 78-letniego starca, malarz Siebert, zakończył życie w Godersbergu.

× W Gotha w d. 11-ym września r. b. obchodzony będzie stuletni jubileusz istnienia zakładu geograficznego Justusa Perthesa.

× Teodor Wilhelmi, śpiewak teatru berlińskiego Walhalla, zaangażowany do teatru niemieckiego w Pradze jako tenor operetkowy, przybył do Pragi i w d. 27-ym b. m. został także aresztowany za popełnione przed 11-tu laty sprzeniewierzenie kwoty 30 złr., o które sąd w Opawie ścigał go listami gończymi.

× W okropny sposób odebrała sobie życie w oczach pięcioletniej córeczki, w Wiedniu na przedmieściu Sechshaus, biedna wdowa Agnieszka Ofner, utrzymująca się po śmierci męża z szycia gorsetów. Pożegnawszy się z dzieckiem, rozbiła szklanę i odłamami szkła poderznęła sobie gardło. Gdy na krzyk dziecka zbiegli się sąsiedzi, zastali nieszczęśliwą już bez życia.

× Policja frankfurcka aresztowała w tych dniach pięciu anglików i przetrzymała ich 9 godzin w areszcie, ponieważ pewnemu agentowi zdawało się, że w jednym z nich poznaje jakiegoś listami gończymi ściganego zлочyńcę. Poszlakowany, budowniczy Wilhelm Wimble, daremnie się tłumaczył, że ów zлочyńca według fotogramu wygląda na lat 60, on zaś ma zaledwie 37, nie to nie pomogło, zamknięto go nie pozwalając widzieć się z nikim, pisać, ani telegrafować do nikogo. Przypadkowo zupełnie dowiedział się o aresztowaniu konsul angielski i uwolnił uwięzionych, którzy w liście do *Times'a* pisanym z Hombruga gorzko się żalał na bezwzględne postępowanie policji pruskiej. Nie oni pierwsi!

× W mieście perskiem Reszt, nad morzem Kaspijskim, na początku b. m. wybuchł pożar, który trwał przez dwie doby i zniszczył 1,800 sklepów, kantarów i magazynów, 2 meczety, 19 karawanserajów, 3 łaźnie, oraz około 700 domów mieszkalnych. Europejczycy, którzy zamieszkują osobną dzielnicę, nie ponieśli żadnej szkody.

× Islandja, według spisu dokonanego r. 1880 go a obecnie ogłoszonego, liczy 72,445 mieszkańców, którzy wszyscy, z wyjątkiem 9-ku, wyznają religję ewangelicką. Z owych 9-ku jest jeden katolik, jeden unitarjusz, 1 metodysta, 3 mormonów i 3 nie wiążących do jakiej religii należą. Ociemniałych liczone 192, głuchoniemych 59, pobierających wsparcie z funduszu ubogich 2,424. W więzieniu siedziało w czasie spisu 12 osób.

× W teatrze hiszpańskim w Nowym Orleanie dawano niedawno operę, która podczas przedstawienia okazała się zadługą, tak że dyrektor jedną scenę wykreślił. W scenie tej miał się popisować z najświetniejszą swą produkcją głosową tenor Harry Malten i niezmiernie się zirytował utratą sposobności do zebrań oklasków. Przypisując skrócenie sztuki intrydze córki dyrektora, primadonny Lizzie St. Quentin, postanowił pomścić się na niej. Gdy śpiewaczka ukazała się na scenie, wypadł z za kulis ze szpicrutą i w oczach publiczności zaczął ją bić. Z trudnością zdołano poskromić i usunąć rozszalałego tenora. Przedstawienie nie zostało przerwane, panna St. Quentin dośpiewała swoją rolę do końca, chociaż jej często łyż śpiew przerywały. Mściwego tenora po przedstawieniu aresztowano.

× Nad chodzeniem z zawiązanymi oczyma robił doświadczenia Miles, profesor szkoły rolniczej w Massachusetts. Z 49-ku uczniów tylko 5-ku po zawiązaniu oczu mogło iść prosto w oznaczonym kierunku, 14-tu zbaczało na prawo, a 30-ku na lewo. Każdy powtarzając kilkakrotnie doświadczenia zbaczał zawsze na jedną stronę. Okazało się, że zbaczanie nie jest zależne ani od nierównej długości, ani od nierównej siły nóg i że przyczyna jego leży zapewne w systemie nerwowym lub mózgowym.

× Do poskramiania dzikich zwierząt jeden z pogromców używa obecnie szpicruty elektrycznej. Lwy, dotknięte taką szpicrutą, okazują największy przestraszenie, drżą i cofają się, wydając głuchoe odgłosy przerażenia. Na tygrysy działa elektryczność jeszcze silniej. Ślonie przeciwnie, wydają dzikie krzyki i wpadają we wściekłość. Węże okazały się nadzwyczaj czułe na działanie elektryczności. Jeden z doświadczanych, boa constrictor, był sparaliżowany przez sześć godzin i przez trzy dni następne osłabiony.

Nekrologja.

† Ś. p. Anna z Trylskich Jabłońska, wdowa, po długich cierpieniach, opatrzona św. sakramentami, zmarła dnia 30-go sierpnia r. b. w wieku lat 54. W smutku pozostałe córki, zięciowie, wnuki i rodzeństwo zapraszają krewnych i życzliwych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające dnia 2-go września, to jest we środę, o godzinie 11-tej zrana w kościele św. Aleksandra, a następnie na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła o godzinie 4-ej po południu na cmentarz powązkowski. —2841—

† Ś. p. Amelja z Stenzów Bieniedzka, żona właściciela apteki, po długiej i ciężkiej chorobie, rozstała się z tym światem w Widawie w dniu 26-ym sierpnia 1885 r. Wyprowadzenie zwłok z dworca kolei warszawsko-wiedeńskiej na cmentarz ewangelicko-angsburski odbędzie się we wtorek, to jest dnia 1-go września r. b., o godzinie 4-ej po południu, na którą w nieutulonym żalu pozostali mąż, matka, siostra i szwagier zapraszają krewnych, przyjaciół i życzliwych. —2837—

† Dnia 3-go września, to jest we czwartek, w kościele Narodzenia N. Marji Panny na Lesznie, odbędzie się żałobne nabożeństwo o godzinie 9-ej zrana, za duszę ś. p. Zofji Taczanowskiej, na które zaprasza się rodziców, krewnych i znajomych. —2750—

† We środę, to jest dnia 2-go września r. b., jako w trzecią bolesną rocznicę śmierci ś. p. Juliana Surzyckiego, inżyniera, zmarłego w Zakopanem, odpawione zostanie za spójność jego duszy żałobne nabożeństwo, o godzinie 10-ej rano, w kościele św. Aleksandra, na które pozostała żona z dziećmi zaprasza krewnych, kolegów i przyjaciół zmarłego. —2821—

† We wtorek, to jest dnia 1-go września r. b., odbędzie się w kościele powązkowskim o godzinie 9-ej rano, wotywa żałobna za duszę ś. p. Teofila Chrzanowskiego, b. urzędnika heroldji małżonki jego Ireny z Radziwińskich, oraz córek ich Maryji, a także przeniesienie zwłok do grobu familijnego, na które pozostałe córki i zięciowie zapraszają krewnych i życzliwych. —2835—

† Sprostowanie. — W nrze 238b *Kurjera*, w nekrologji o śmierci ś. p. Jana Józefa Jordana, zamiast „kasjer“ winno być „były kasjer“—co się niniejszem prostuje; tych bowiem obowiązków ś. p. Jordan, już od lat trzech nie pełnił.

Nadesłane.

Kalinowski Przepiórkowski w Warszawie, hotel Europejski, polecają uwadze szanownej publiczności i pp. handlującym gilzy swojej fabryki do papierosów zwijanych (maszynkowych) z prawdziwej bibułki „Abacie“—Mais i Riz z watą w mundsztukach, która znacznie oczyszcza tytoń w paleniu.

Herbata firmy H. hr. Skarbek i W. hr. Ronikier, hotel Europejski, filja Senatorska nr 28, plac Resursy Kupieckiej w Warszawie.

Z Cesarstwa.

Parę dni temu *Prawit. wiestnik* obwieścił Najwyższy rozkaz, nakazujący usunięcie od obowiązków prezydentów dwóch miast kraju nadbaltyckiego, Rewla i Rygi, oraz oddanie ich pod sąd za stawianie oporu przeciw zaleconemu używaniu języka państwowego w korespondencji z władzami gubernjalnymi. O tej samej sprawie piszą z Rewla do *Petersburskich wiadomości*: „Dzisiejsze wieczorne gazety doniosły, że prezydent tutejszy p. Greifenhagen, który w swojej skardze wniesionej do senatu na gubernatora urzędowo oświadczył, że nie zna języka rosyjskiego, przez Najwyższy rozkaz został usunięty od obowiązków. Innej decyzji trudno się było spodziewać i należy sądzić, że ten *coup d'état* ostatecznie rozwiąże kwestję językową i że na przyszłość senat nasz nie będzie zasypywany skargami tutejszych rad miejskich, obliczonemi jedynie na jego cierpliwość, których celem była tylko zwłoka w wykonaniu wyrażonego prawa. Wiadomość ta, rozpowszechniona po całym mieście z szybkością błyskawicy, wywarła jaknajlepsze wrażenie. Wszyscy krzykacze umilkli; stan średni mieszczański, zawsze ulegający partji kierującej miejscową polityką poczuł, że siła przeniosła się na przeciwną stronę i dlatego uchylił przed nią czoła; ludzie nie wiedzący dotąd w jaką stronę skłonić się należy, odrazu zrozumieli całe znaczenie Najwyższego rozkazu i nie ma wątpliwości, że partja, która dotąd intrygowała przeciw wszystkiemu co rosyjskie, nie użyje ich więcej za swoje narzędzie. Mimowoli nasuwa się porównanie tego rozporządzenia do nadzwyczajnej operacji, która odrazu usuwa zbolale miejsce, zarażające cały organizm.”

Nie wychodząc ze sfery interesów gubernij nadbaltyckich, *Nowoje wremja* pisze: „Sposzeliśmy, że wyższa władza odpowiedziała odmownie na starania szlachty lflandzkiej, kurlandzkiej i estlandzkiej oraz miast kraju nadbaltyckiego o zatwierdzenie przywilejów. Miejscowe przywileje utraciły wszel-

TELEGRAMY "KURJERA WARSZAWSKIEGO".

(Agencja północna.)

(Otrzymane w dniu wczorajszym.)

kie państwowe znaczenie wobec zupełnego zlania się gubernij nadbaltyckich z resztą cesarstwa. Rozporządzenie rządowe utwierdza w kraju nadbaltyckim znaczenie cerkwi prawosławnej, jako religij panującej. Dotychczas w tych prowincjach przy zawieraniu małżeństw między prawosławnymi i protestantami pozwalano nie brać od łączących się węzłami małżeńskimi zobowiązań chrzczenia dzieci według wyznania prawosławnego. Ulga ta doprowadziła do tego, że pomimo nieustannego przechodzenia estów i lotyszów na prawosławie, liczba protestantów w kraju rosła a prawosławnych albo się zmniejszała albo też trzymała się w jednej mierze: cały przyrost ludności szedł tylko na pomnożenie protestantów. Na przyszłość w guberniach nadbaltyckich dzieci zrodzone z takich małżeństw mieszanych, w myśl ogólnopństwowego prawa, będą uważane za prawosławne. Objasniono, że i w nadbaltyckim kraju luteranizm nie jest religią panującą, ale tylko wyznaniem tolerowanym na równi z innymi. Podobno przygotowują się jeszcze inne ważne rozporządzenia dotyczące nadbaltyckiego pogranicza."

Otrzymawszy szczegółowe telegramy o przebiegu zjazdu w Kromieryżu, *Petersburskija wiadomosti* dochodzą do wniosku, że „na zjeździe kromieryskim nie mogło przyjść do szczególnego porozumienia w konkretnych kwestjach polityki zagranicznej. Czysto osobisty charakter uprzejmości spotkania w Kromieryżu daje się widzieć już w tej jednej okoliczności, że nie wznoszono tam żadnych toastów i była tylko wymiana zwykłych powitań."

Korespondent konstantynopolski gazety *Nowoje wremja* powiada, że co do misji sir Drummonda Wolffa, zarówno jak i co do innych kwestyj politycznych, panuje tam najzupełniejsza niewiedomość i niepewność. Natomiast donosi, że „wiele obecnie mówią o powzięciu jakoby przez Cesarza rosyjskiego postanowieniu przybrania tytułu Cesarza środkowej Azji. Kupcy z Chiwy i Buchary, przybywający do Konstantynopola dla interesów handlowych, opowiadają, że w ich ojęzycznie wiele o tem mówią i uważają kwestję przyłączenia przestrzeni między granicami chińską i afgańską (w czem mieszczą się Chiwa i Buchara) za rzecz zdecydowaną. Rząd turecki jeszcze nie oświadczył się jawnie, czy w razie uważanego tu za możliwe starcia będzie w przymierzu z Anglią, czy też z Rosją; ale postępowanie tego rządu w Macedonji względem prawosławnych bułgarów macedońskich musi oburzyć każdego rosjanina. Jak rozkładający się trup, nie ma on sił utrzymania steru rządu pozostałej pod jego władzą części półwyspu bałkańskiego; nie potrafi on odszukać głównych sprawców nieustannych nieporządków w nieszczęśliwej Macedonji: o wszystko obwinia prawosławnych bułgarów, uznających duchowną władzę egzarchy bułgarskiego, i nie widzi tego, że głównymi przywódcami szajek hajduckich są grecy albo arnaucci, mahometanie."

Z ostatniej chwili.

Germania zapowiada przygotowywaną przez rząd pruski rychłą rewizję ustaw majowych. Wedle tego organu katolickiego, parlamentarna kampania zimowa w Prusiech poświęconą ma być przeważnie poprawie stosunków ludności katolickiej w tem państwie. Oby nie było zawodu!

Sir Drummond Wolff doręczył dnia 29-go b. m. swoje pełnomocnictwo sułtanowi na uroczystym posłuchaniu.

Agitacja antyniemiecka w Hiszpanji wzrasta mimo usmierzających rad prasy półrządowej. Z hipodromu miasta Vigo ludność zdarła flagę niemiecką, która wisiała tam obok flag innych państw. Oficerowie załogi w Walencji oświadczyli gotowość udania się na obronę Karolinów i Filipinów bez podwyższenia żołdu. Rada municypalna tego miasta zaniósła protest do rządu przeciw pogwałceniu praw hiszpańskich przez Niemcy. *Liberal* i *Union* donoszą, iż rząd madrycki otrzymał depeşe, jakoby okręty hiszpańskie zajęły wyspę Yap, tudzież grupę wysp Pelew, nie spotkawszy się tamże ze śladami okupacji niemieckiej. W Madrycie zapanała ztąd wielka radość.

Z Rzymu zaprzeczają wiadomości, jakoby kapitan Cecchi zatknął flagę włoską w Port Johnes. Natomiast zamierzoną jest istotnie okupacja rzeki Juba w Afryce wschodniej.

Prefekt Genui zaprzecza wiadomości, podanej przez *Secolo*, o wybuchu cholery w Ligurji włoskiej.

W Marsylii zmarło na cholere dnia 28-go b. m. osób 28, w Tulonie 27.

Dnia 29-go b. m. w Hiszpanji zachorowało na cholere osób 3,529, zmarło 1,230. Brakuje dat z kilku prowincyj.

Sima 30-go sierpnia.—Według wiadomości nadeszłych z Batumu, wódz powstańców faktycznie zawładnął całym krajem. Radjah z Debby odniósł się do chińczyków w Lasse z prośbą o pomoc.

Konstantynopol 30-go sierpnia.—Wczoraj sułtan przyjmował na uroczystej audjencji nadzwyczajnego posła angielskiego sir Drummonda Wolffa.

Petersburg 30-go sierpnia.—Opublikowanem zostało postanowienie synodu w sprawie duchownego przy petersburskiej jednowierczej mikołajewskiej cerkwi Wierchowskiego. Ze względu na dostrzeżoną oddawną w Wirchowskim skłonność ku odszczepieństwu (raskołowi), o czem jawnie świadczą jego dzieła, ze względu na to, że na udzielane mu nauki zawsze odpowiadał milczeniem, że samowolnie i potajemnie opuścił miejsce służby i uciekł za granicę do odszczepieńców, że w Moskwie i w Białej Krynicy przyjmował błogosławieństwo od odszczepieńczych fałszywych biskupów—postanowiono skazać Wierchowskiego na pozbawienie stanu duchownego, z tem ostrzeżeniem, że jeżeli jako świecki człowiek nie powróci do posłuszeństwa względem cerkwi i poważy się stawiać zarzuty przeciw odbytemu nad nim sądowi, to skazany zostanie na ostateczne odcięcie od cerkwi.

Kijów 30-go sierpnia.—Naznaczona na dzień wczorajszy parada wojskowa, z powodu deszczu została odwołana. O godz. 1-iej w pałacu podane było śniadanie na 135 osób, na które zaproszeni zostali także naczelnicy oddzielnych części wojsk. Podczas śniadania w ogrodzie wprost tarasu pałacowego grała orkiestra wojskowa. O godzinie 3-iej, kiedy deszcz przestał padać, Najjaśniejszy Pan i Najjaśniejsza Pani wyjechali z pałacu w otwartym powozie dla zwiedzenia niektórych zakładów naukowych i dobroczynnych. W instytucie panien szlacheckich Najjaśniejszym Państwu przedstawioną została uczennica panna Czajkowska, córka Sadyka-paszy Czajkowskiego, chrzestna córka Cesarza Aleksandra Mikołajewicza. Następnie Najjaśniejsze Państwo zwiedzili szkołę ociemniałych, dom miejscowego towarzystwa dobroczynności, gdzie mieszczą się szkoła rękodzielnicza dla ubogich chłopców i tanie mieszkanie, potem szpital Aleksandrowski, gdzie Najjaśniejsze Państwo raczyli najmiłościwiej rozmawiać z niektórymi chorymi, a w końcu gminę Maryjską czerwonego krzyża. W końcu Najjaśniejsze Państwo pojechali do pierwszego gimnazjum klasycznego, gdzie uczniowie przywitali Najjaśniejszych Państwa odśpiewaniem pieśni „Spasi Hospodi ludi Twoja“. Najjaśniejsze Państwo obejrzeni uczniów i niektórych z pomiędzy nich zaszczyteli pytaniami. Najjaśniejszy Pan i Najjaśniejsza Pani najmiłościwiej pożegnali się z uczniami, którzy nieustającymi okrzykami „hura“ odprowadzili Najjaśniejszych Państwa do powozu. Z gimnazjum Najjaśniejsze Państwo powrócili do pałacu, a wieczorem byli na obiedzie u Wielkiej Księżny Aleksandry Piotrówny. Wieczorem miasto świetnie było illuminowane.

(Otrzymane w dniu dzisiejszym.)

Paryż 31-go sierpnia.—W miasteczku Voltri, niedaleko od Genui, było kilka wypadków choroby, która, jak przypuszczają, była cholera. W Tulonie, gdzie we czwartek zmarło na cholere 34 osób, epidemja zaczyna słabnąć.

Paryż 31-go sierpnia.—Wczoraj odbył się pojedynek na szpady pomiędzy prefektem Korsyki i redaktorem jednego z organów bonapartystowskich, z powodu artykułu zamieszczonego w dzienniku. Prefekt lekko ranny.

Londyn 31-go sierpnia.—Biuro Reutersa donosi z Adenu: Wiadomość *Tempsa* o wysłaniu okrętu angielskiego do zatoki Tadzura, celem zajęcia Ambas, jest nieprawdziwą.

Kijów 31-go sierpnia.—Wczoraj, o godzinie 11-iej zrana, miała szczęście przedstawiać się Najjaśniejszym Państwu deputacja, złożona z 14-tu osób od „artelu“ kolei żelaznej kursko-kijowskiej. De-

putacja, wyrażwszy uczucia wiernopoddane, ofiarowała Najjaśniejszemu Państwu chleb i sól na srebrnej tacy, a następnie miała szczęście przedstawić się Jego Cesarskiej Wysokości Następcy Tronu.

Konstantynopol 31-go sierpnia.—Na wczorajszej audjencji u sułtana sir Drummond Wolff odczytał list, w którym król owa angielska, przypominając dawną przyjaźń ojca teraźniejszego sułtana, prosi o współdziałanie w przywróceniu w Egipcie porządku, mogącego zadowolnić wszystkie zainteresowane strony. Sułtan odpowiedział, że cení bardzo przyjaźń królowej i dziękuje jej bardzo, że nie pominęła jego praw zwierzchniczych nad Egipsem. Sułtan wyznaczył dostojników do naradzenia się z sir Drummondem Wolffem o sprawach egipskich.

Yokohama 31-go sierpnia.—W Nagasaki pokazała się cholera.

Petersburg 31-go sierpnia.—Gazety donoszą, że ogólny zjazd przedstawicieli dróg żelaznych rosyjskich, zwołany w celu porozumienia się co do wspólnych dla wszystkich środków wprowadzenia w wykonanie nowej ustawy kolejowej, odbędzie się w Petersburgu dnia 2-go września.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

— *Panu Marzantowiczowi.* — Miejscowości tego nazwiska jest, podług dykejonarza Bóltera, kilka. Wiadomość poczerpnięliśmy z *Echa* berlińskiego i szczegółów innych nie mamy. Kąpiele te prawdopodobnie leżą w pobliżu Rostocku. Nazwisko utopionej, silnie przekształcone, przywrócić do właściwej pisowni, dlatego mogła się wkraść jakaś niedokładność.

GIEŁDA

dnia 31-go sierpnia 1885-go roku.

Za weksle długoterminowe na Berlin 49.57 $\frac{1}{2}$, żądano, płacono 49.52 $\frac{1}{2}$ i 49.50, jak się dało, przy niezbyt wielkiej chęci spekulowania na koniec września. Krótkoterminowe 49.42 $\frac{1}{2}$, o 5 kop. wyżej. Płacono za nie 49.30, 49.35, 49.37 $\frac{1}{2}$, niekoniecznie ze stałym ruchem zwykłym, ale przynajmniej przy usposobieniu mocnem.

Na pomniejsze miasta niemieckie 49.17 $\frac{1}{2}$, za krótkoterminowych niewielkie sumy zapłacono.

Na Londyn 10.04 — o 2 kor. wyżej niż w sobotę. Płacono 10.01 $\frac{1}{2}$, 10.02 aż do 10.02 $\frac{1}{2}$.

Na Paryż wróciliśmy do 40 rs. za 100 franków; płacono też wyżej 39.90.

Na Wiedeń również przekraczamy smutną granicę 81 rs. za 100 florenów, płacono 80.75, 80.80 i może nawet wyżej po notowaniach.

Papiery bez ruchu.

Listy likwidacyjne 89.60 i 89.30—lecz tylko nominalnie.

Również bez obrotów pożyczka wschodnia po 97.25 w żądaniu.

Listy zastawne ziemskie 98.25 za serji I-iej, 97.50 za serji II-iej, III-iej i IV-iej w żądaniu. Serji V-iej po 94.30 ofiarowywane, płacone były chętnie 94.94.05 i potem wyżej 94.20 i 94.25.

Listy miejskie 95.50, 94.15, 92.60, 92.30—nominalnie.

Obligii nienotowane.

Listy łódzkie 89, 88, 87—jakby dla zwyczaju.

Akcje w zastoju.

Godzina 12 $\frac{1}{2}$. Usposobienie mocno dosyć. Za weksle krótkoterminowe na Berlin jeszcze 49.37 $\frac{1}{2}$ płacono.

J. Wł.

Sprawozdanie z targu zbożowego

na placu Witkowskiego, dnia 31-go sierpnia 1885 r.

Dostawy pszenicy silne. Wystawiono bowiem na sprzedaż około 1000 korey tego ziarna.

Usposobienie ogólne było wyciekające, niepewne. Chętni kupna, żądający jednak dobrego towaru, znaleźli się choć ku końcowi targu i osiągnano ceny stosunkowo wyższe niż w ostatnich dniach tygodnia poprzedniego.

Wyborow 6.75 do 7.05 nawet płaconą była. Biała, 6.40, 6.50, pstra i dobra 6, 6.15, 6.37 $\frac{1}{2}$, gorsza 5.50 i 5.60, 5.75 do 5.85, z tem jednak zastrzeżeniem, że gatunki niższe były zaniedbane.

Zyta mniejsza dostawa, 500 korey za ledwie na sprzedaż wystawiono.

Płacono wyborowe 4.50, 4.65, 4.75, najlepsze i świeże; średnie gatunki nie cieszyły się pokupem i płacono za nie za ledwie 4.20.

Owsa 400 korey, towar słaby co do gatunku, wilgotny. Płacono 2.80, 3 rs. 3.15, stosownie do gatunku. Wyborowy jest poszukiwany i ceny zań płaconoby dobre.

Inego ziarna nie było na targu.

Siana i słomy, jak zwykle w poniedziałek, dostawa prawie żadna.

CYRK CINISELLI.

Dziś i codziennie

Wielkie przedstawienie

Początek o godzinie 8 1/2. — Szczegóły w programach. (819)

Od Lecznicy Długa 19.

Dr **S. Goldflam** po powrocie do Warszawy, rozpoczął przyjęcie chorych z cierpieniami wewnętrznymi i nerwowymi (Elektroterapia), od godziny 12 do 1, w niedziele, wtorki, czwartki i piątki. (2822)

— Dr med. **Teressa Giskiewiczowa** powróciła do Warszawy, ulica Chmielna nr 16. (2801)

— **Doktor W. Sztymbarth** powrócił do Warszawy. Elektoralna nr 10. (2700)

— Z upoważnienia władzy **lekarze zbiorowe języka francuskiego i stancja dla panien, opłata bardzo niska. Moza nr 26 (7).** (2815)

— Po dwumiesięcznym pobycie za granicą dla poznania postępów dokonanych w zakresie leczniczo-gimnastycznym, rozpoczynam **wykład gimnastyki higieniczno-leczniczej, oraz fechtunku z zastosowaniem wszelkich możliwych ulepszeń w zakładach swoich, Miodowa nr 3 i Aleja Jerozolimka nr 31 nowy.** (2816)

M. Olszewski.

— **Maurycy Fuks, P. adwokat.** przysięgl. powrócił z zagranicy, Orla 3. (975)

— **Antoni Kurman, adwokat przysięgły** (Karmielka 2), powrócił do Warszawy. — Przyj. codz. r. do 10, po p. 5—7. (951)

— **Antoni Rutkowski, profesor** instytutu muzycznego, przyjechał do Warszawy. Ulica Krucza nr 34 (20). (2824)

— **Leon Alojzy Rotwand, adwokat przysięgły**, powrócił do Warszawy. **Świętojerska nr 26.** (2819)

— **Dentyści E. Gutzman i Olga Scholten**, Królewska nr 9, 5-ty dom od Krakowskiego Przedmieścia, najlepsze zęby sztuczne od rs. 2. (2762)

— **Antonina Ordyniec, b. nauczycielka** instytutu muzycznego, powróciła do Warszawy. Plac zamkowy nr 97, 2 piętro, mieszkania nr 5. (2832)

Gabinet dentystyczny **L. SZYMAŃSKIEGO**
Elektoralna nr 1, naprzeciw Banku Polskiego

Otwarty dniem i nocą.

Do operacji nocej sprowadziłem **Reflektor**, lampę, której światło nie odróżnia się od światła dziennego.

Zęby sztuczne najlepsze patentowane i odznaczone wieloma medalami po rs. 1 kop. 50, z gwarancją na lat pięć. (2831)

— **Maurycy Silberman, adwokat przysięgły**, wyjechał za granicę. (2804)

Zarząd Towarzystwa drogi żelaznej libawo-romeńskiej

podaje niniejszem do wiadomości powszechnej, iż w miejsce taryfy normalnej, obowiązującej od dnia 1 maja 1884 roku, wprowadzoną zostaje z d. 1 (13) września roku bieżącego 1885 nowa taryfa normalna dla przewozu różnych przedmiotów po drodze żelaznej libawo-romeńskiej.

Exemplarze nowej taryfy normalnej otrzymują się na żądanie, począwszy od dnia 1 sierpnia roku bieżącego, w zarządzie Towarzystwa (w Petersburgu, Mojka nr 38), w zarządzie drogi w Mińsku Gubernjalnym, oraz na stacjach drogi żelaznej libawo-romeńskiej. (981)

— **Czapki studenckie, wojskowe, liberyjne, wioślarskie i cywilne, odznaczone medalem**, najkorzystniej radzimy kupić u **Truchłowski**, Marszałkowska 139/65. (868)

KORESPONDENCJE PRYWATNE.

— **Kamiennemu sercu.** Jeżeli pogoda będzie sprzyjać, proszę być koniecznie w oznaczonym miejscu. W razie deszczu, wyjdź wieczorem tam, gdzie codziennie bywasz. (2834)

Kurs giełdy warszawskiej.

Dnia 31-go sierpnia 1885 r.

W e k s l e:	Z rożn. giełdy	zgd.	plac.
Felilin 100 mar. z krótk. ter.	39.42 1/2	—	—
Londyn 1 funt ster. " "	10.04	—	—
Paryż 100 franków " "	40.—	—	—
Wiedeń 100 gułd. " "	81.—	—	—
Papiery publiczne:			
1% Listy z. z roku 1869 d.	98.25	—	—
" " " " m.	98.25	—	—
Listy zast. m. Warsz. serji I	95.50	—	—
" " " " II	94.75	—	—
" " " " III	92.60	—	—
" " " " IV	92.30	—	—
Listy zast. m. Łodzi serji I	89.—	—	—
4% Listy likwidacyjne duże	89.60	—	—
" " " " male	89.30	—	—
100ty Banku Ces. s. 1. III III	—	—	—
100. Poz. Premj. z roku 1864	—	—	—
100tyczka wchodnia rs. 100	97.25	—	—
" " " " rs. 100	97.25	—	—
" " " " rs. 100	97.25	—	—
Listy wileńskie długoter.	—	—	—
Akcje obligacje:			
Obliacje miasta Warszawy	—	102.50	—
Akcje dr. żel. warsz.-w. rs. 100	—	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-b. rs. 100	—	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-terespol.	—	—	—
Akcje dr. żel. fabryczno-Łódz.	—	—	—
Akcje Banku hand. w Warsz.	325.	—	—
Akcje Banku dysk. w Warsz.	314.	—	—
Akcje Banku hand. w Łodzi	—	330.	—
Akcje warsz. Tow. ub. od ogn.	195.	—	—
Akcje warsz. Tow. fabr. cukru	—	—	—
Akcje Tow. fab. cukru Józefów	—	—	—
Akcje Debrzel. Tow. fab. cukru	—	—	—
Akcje Tow. Lipop. Kau i Lew.	—	—	—
Akcje Tow. zakł. przędz. Zaw.	—	—	—

Wartość kuponów:

Od Listów zast. nowych 5% kop. 95¹⁵/₁₈
Od Listów z. m. Warsz. s. 1 i III k. 28¹/₃
Od Listów zast. m. Łodzi kop. 166²/₃
Od Listów likwidacyjnych kop. 100

Targi

NA PLACU WITKOWSKIEGO.
Dnia 31-go sierpnia 1885 r.

	Fun	Korzec
	ca	uo od do
	k o p i e j e k	
Pszan. 242 sm. i ord.	—	550 585
" " pstra i dobra	—	609 637
" " biała	—	640 650
" " wyb. (nowa)	—	675 705
Żyto wyborowe 232 funt.	—	450 475
" " średnie (stare)	—	420 —
" " wadliwe	—	— —
Jęczmień 2 i 4 rzęd. 272 f.	—	— —
Owies (nowy) . . . 142 f.	—	280 315
Gryka 202 f.	—	— —
Rzepak letni	—	— —
" zimowy 212 funt.	—	— —
Rzepak rapos zim. 212 f.	—	— —
Groch polny 262 funt.	—	— —
Ziemiaki	—	— —
Masło świeże funt	—	— —
" solone pud	—	— —
Siana pud.	—	— —
Słomy pud	—	— —
Drzewo opał. twar. s. kub.	—	— —
" " miękkie "	—	— —

Cena okowity:

z dnia 31-go sierpnia 1885-go r.
Hurt. skład. garniec rs. 2 kop 56
wiadro rs. 7 kop. 87¹

NA PRADZE

w posesji № 331, gdsie gimnazjum
OTWIĘRAM

Stancję dla uczniów,

w wynajętym oddzielnym lokalu na parterze, składającym się z 8 pokoiów, łazienki itp. dogodności, wraz z ogrodem i gimnastyką, przy zapewnieniu rodzicielskiej opieki i potrzebnej pomocy w naukach.—Blisze informacje zasięgnąć można każdodziennie na miejscu, na żądanie zaś listownie. 2295

EDWARD ŻULIŃSKI.

Szkoła Realna

4-klasowa prywatna
HERMANA BENNIEGO,

Jerozolimka 23b.

Wpis i egzamina wstępne rozpoczynają się 20 Sierpnia, lekcje 1-go Września. 2068

Tegoroczne żyto do siewu

PROBSZTAJSKIE

(1-szy siew sprowadzony wprost z miejsca) rs. 6 za korzec, sprzedaje się w folwarku Radzimowice, stacja pocztowa Stuzewo, gubernja Płocka, za dostawę do Konopki lub Mławy, stacja kolei Nadwiślańskiej, 25 kop. za korzec. Za dobroć i prawdziwość nasienia właściciel poręcza. 2288

Chambres garnies

złożony z 14 pokoi, na parterze, 1 piętrze, bardzo blisko kolei Warsz.-Wied. Wiadomość Marszałkowska № 114, mieszkania 18. 1442r

IV-klasowe prywatne Progimnazjum żeńskie Heleny Biełozierskiej,

przeniesione zostało z ulicy Hożej na ulicę **Wspólną Nr 16,**

zawiadamiam osoby interesowane, że zapis uczennic przychodnich, oraz pensjonarek rozpoczął się z d. 1 (13) Sierpnia r. b. 2147

Palona Kawa

najnowszy sposobem wyborowych gatunków oraz **Cykorja** ze słodkich korzeni, wyrobu **Wolanskiej** w Magazynie **Marszałkowska № 139-** 2.82

Przyznajcie

że największy najpiękniejszy, a przytem najtańszy

Wybór Towarów Wełnianych

na sezon przyszły, znaleźć można li tylko w znanym powszechnie ze swej niebywalej taniości

Składzie Fabrycznym

przy rogu ulic Dzikiej i Nowolipek, dom Brauna Nr 1, miesz. 4, między innymi:

Flanelse czysto wełniane, najmodniejsze i najpiękniejsze rysunki, 2 1/4 l. szer., po 60 kop. lok.

Barchany z ogromnym kutnerem, b. ciepłe, zwane Mylton zdrowia, po 15 kop. lokiec.

Kokdry tak zwane sławuckie, czysto wełn., po rs. 3. 2285

Do folwarku w bliskości Warszawy, potrzebny

Ekonom

RZADCA

żonaty, człowiek starszy lub też kawaler. Tylko dobre świadectwa uwzględnione będą. — Aleja Jerozolimka № 24, mieszkania № 3. 2278

Karpińskiego Apteka

Elektoralna № 35.—WINA lecznicze, galuanin, jarowa fabryka wód mineraln.

Powozy używane:

dwa Landa poezworne, prawie nowe, do wsi i do miasta. Karety potrójne, Karety podwójne, Faetony, w fabryce powozów

A. BRÜHL,

Erywańska № 3. 2277

Fortepian

o 7 oktawach, palisandrowy, z fabryki Małeckiego, mało używany, jest do sprzedania. Marszałkowska № 60 nowy, miesz. 7. 2280

Z powodu wyjazdu, jest do sprzedania

PLAC

wraz z budynkami, tuż za rogatką Belwederską, rozległy 160,000 łokci □, po 22 kop. za łokieć. Miejscowość ta zdąta jest na wszelkiego rodzaju fabryki lub wille itp. Wiadom. rogatka Belwederska № 3. 2287

W Księgarni Krajowej **K. Prószyńskiego** w Warszawie, (Krak.-Przedm. 43), znajduje się w składzie głównym **niezbędny dla każdego ucznia i uczennicy**

Słownik naukowy (szkolny) rosyjsko-polski, ułożony przez **K. Króla,**

obejmuje on **wszystkie wyrazy naukowe**, używane w wykładzie szkolnym, oraz mnóstwo (przeszło 1500) wyrazów i wyrażeń, na które należy zwracać uwagę, przy tłumaczeniu z jęz. rosyjskiego na polski; uczy więc terminologii polskiej i chroni od błędów językowych.—Cena kop. 60, w oprawie kop. 70; przesyłka pocztą kop. 15. 2292

Konkurencja niemożliwa.

Fabrykant wyrobów tytoniowych w Petersburgu

A. N. SZAPOSZNIKOW,

poleca Szanownej Publiczności **nowe** papierosy zwijane, odznaczające się wyborowym smakiem:

„Powszechne,” cena 100 szt. 1 rs., 25 szt. 25 kop., 10 szt. 10 kop., 5 szt. 5 kop.
„Aldona,” (cena 100 sztuk 60 kop., 25 sztuk 15 kop., 10 szt. 6 kop.,
„Czarownica,” (cena 100 sztuk 60 kop., 25 sztuk 15 kop., 10 szt. 6 kop.,
(z przepowiedniami i zagadkami).

Wszystkie Składy i Dystrybucje w miastach Królestwa Polskiego, sprzedają powyższe papierosy. Celem zabezpieczenia publiczności od falsyfikatów, proszę zwracać uwagę na moją firmę **A. N. Szaposznikow.** 1.97R

FABRYKA OBIĆ PAPIEROWYCH

POD FIRMA

J. FRANASZEK,

przysposobiła **Obicia Papierowe** najświeższych deseni i kolorów, w gatunkach poczynszy od najtańszych aż do wspaniałych, imitujących materje, złotem i srebrem przerabiane, a które na żądanie w kolorach podług materji meblowych wykonywają się.

Ceny stałe i niskie, gdyż fabryka zorganizowana jest podług ostatnich wynalazków technicznych, przez co uniemożliwia wszelką konkurencję.

Rolety i Ceraty w wielkim wyborze i wszelkich gatunkach na składzie. 959r

Skład Główny: Nr 15, Krakowskie-Przedmieście Nr 15.

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 9 (21) Września r. b., o godzinie 12-ej i pół w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje, na 1-roczną dzierżawę od d. 26 Września (8 Października) 1885 r., do takiejże daty 1886 r., posesji № 1038b w Warszawie, od rs. 500 rocznie.

Mający zamiar ubiegania się o takową dzierżawę złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowaną deklarację, napisaną na papierze stemplowym ceny kop. 60, podług wzoru poniżej zamieszczonego wraz z kwitem Kasy m. Warszawy, na złożone w tejsze kasie vadium w ilości rs. 50 i na koszt ogłoszenia rs. 25, które nie utrzymującemu się przy licytacji będą zwrócone.

Warunki są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu, każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się wydzierżawić na rok jeden od dnia 26 Września (8 Października) 1885 r., do takiejże daty 1886 roku, posesję № 1038b w Warszawie, za sumę rs. . . . kop. . . . rocznie, (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie m. Warszawy vadium rs. 50 i na koszt ogłoszenia rs. 25, przy niniejszym załączam.

Stale moje zamieszkanie w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania). Pisałem dnia . . . (wypisać dzień, miesiąc i rok). Podpisać wyraźnie imię i nazwisko. 1867

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 9 (21) Września r. b., o godzinie 11 przed południem, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy, licytacja in minus, przez opieczętowane deklaracje na dostawę w r. 1885, efektów pogrzebowych dla służby pogrzebowej cmentarza powązkowskiego, od summy anszlagowej 4037 rs. 74 kop.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsiębiorstwo złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowaną deklarację, napisaną na papierze stemplowym ceny kop. 60, podług wzoru poniżej zamieszczonego, wraz z kwitem Kasy m. Warszawy, na złożone w tejsze Kasie vadium, w ilości rs. 400 i na koszt ogłoszenia rs. 40, które nie utrzymującemu się przy licytacji będą zwrócone.

Warunki i rysunek altany, są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się dostawę w r. 1885 efektów pogrzebowych dla służby pogrzebowej cmentarza powązkowskiego za sumę 4037 rs. 74 kop. i ustępuję od takowej summy procentów (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie m. Warszawy vadium w ilości rs. 400 i na koszt ogłoszenia rs. 40, przy niniejszym załączam.

Stale moje zamieszkanie w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania). Pisałem dnia . . . (wypisać dzień, miesiąc i rok). Podpisać wyraźnie imię i nazwisko. 1868r

Po śmierci profesora **D-ra Berger**, specjalista chorób nerwowych p. **Dr Hirt** profesor uniwersytetu w **Wrocławiu**, objął protektorat nad istniejącym tu od lat wielu moim 1877r

Pensjonatem dla chorych nerwowych i rekonwalescentów.

Zakład ten, jak dotąd znajduje się przy ulicy **Sądowa-str. № 63**, I-e piętro i przyjmuje chorych zagranicznych, szukających pomocy i karskiej. Troskliwa opieka, dobry i obfity pokarm, wyborowo urządzone pokoje, przy niskich cenach. Pensjonat mój polecam takim także pacjentom, którzy przybywają tu tylko dla zasięgnięcia porady lekarskiej.—Wrocław w Sierpniu 1885 r.—Pani **Metzner-Pollack**.

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 9 (21) Września r. b., o godzinie 12-ej w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na 3-letnią dzierżawę od d. 1 (13) Stycznia 1886 r., do 1 (13) Stycznia 1889 r., miejsca w Ogrodzie Krasińskim, pod budowę altany do sprzedaży wody sodowej i saleerskiej, od rubli 230 kop. 40 rocznie.

Mający zamiar ubiegania się o takową dzierżawę złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowaną deklarację napisaną na papierze stemplowym ceny kop. 60, podług wzoru poniżej zamieszczonego, wraz z kwitem Kasy miasta Warszawy na złożone w tejsze Kasie vadium w ilości rs. 23 i na koszt ogłoszenia rs. 45, które nie utrzymującemu się przy licytacji będą zwrócone.

Warunki i rysunek altany, są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się wydzierżawić na trzy lata od dnia 1 (13) Stycznia 1886 r., do 1 (13) Stycznia 1889 r., miejsca w Ogrodzie Krasińskim pod budowę altany do sprzedaży wody sodowej i saleerskiej za sumę rs. . . . kop. . . . rocznie, (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie m. Warszawy vadium 23 rs. i na koszt ogłoszenia rs. 45, przy niniejszym załączam.

Stale moje zamieszkanie w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania). Pisałem dnia . . . (wypisać dzień, miesiąc i rok). Podpisać wyraźnie imię i nazwisko 1865r

Zarząd Towarzystwa

drogi żelaznej,

Iwangrodzko-Dąbrowskiej,

podaje do wiadomości, że z d. 8 (20) Września r. b., wprowadza się w wykonanie Dodatek VI do taryfy miejscowej. 1879R

Wędliniarnia do sprzedania.

Z powodu interesu rodzinnego jest zaraz do sprzedania sklep z wędliną, z wszelkimi urządzeniami i towarami, w dobrym punkcie na Krak.-Przedmieściu. — Wiadomość: Krak.-Przedmieście № 81, na 1-em piętrze. 2290

Ogłoszenie.

W skutku rozporządzenia Władzy w dniu dwudziestym siódmym (27) Sierpnia (8 Września) r. b., o godzinie 11-ej z rana, odbywać się będzie w Ujazdowskim Szpitalu Wojskowym w Warszawie, sprzedaż przez licytację 462 par nowych zabrakowanych pantofli skórzanych, 1875r

Stempel grawierowy

należący do urzędu fabryki wyrobów srebrnych, oraz 2 fallwerki i 2 walce, z powodu sprzedaży interesu fabrycznego są niżej ceny kosztu, zaraz do sprzedania. — Wiadomość u **Gustawa Ufer**, dawniej **W. F. Ehrenberg** w Berlinie N. O. Kaiserstr. 32. 1878R

O 20% niżej cen fabrycznych! W Składach Banku Polskiego

przy ul. **Nowogrodzkiej**, od g. 2—5 po południu, sprzedają się codziennie różnego gatunku szelki i podwiązki. — Handlującym odstępuje się rabat. 1881R

Śledzie pocztowe

świeże, nadzwyczaj tłuste i delikatne, od rs. 1 k. 20 za baryłkę lub puszkę, zawierającą 15—20 śledzi, poleca **A. W. Koczalski**, kantor **Świętokrzyszka 27** (nowy 31). 1880R

W Szkole 4-klasowej

klasycznej z pensjonatem 1742R

JÓZEFA RADZIUKINASA.

Zapis uczniów trwać będzie od 5 (17) do 16 (28) Sierpnia r. b.—Warszawa, **Smolna № 17**.

Do wspólnej Edukacji

w NAUKACH,

z 5-ej i 6-ej klasy, wyższego zakładu żeńskiego, poszukuje się 3 lub 4 panienki. Wiadomość **Nowy-Swiat № 22**, mieszkania 25, od 4 do 6 po południu. 2275

Gospodyni

(niemka), z dobrimi świadectwami, poszukuje zaraz miejsca do samowładnego prowadzenia gospodarstwa. Oferty pod lit. **B. J.** uprasza składać w **Biurze Ogłoszeń Rajchmana i Frenclera**, Senato r ska № 18. 1884R

!!!Korzystajcie!!!
z rzadkiej i niebywalej okazji,
śpieszcie
do **SKLEPU WYPRZEDAŻY**
przy ulicy **Bieląskiej**, obok cukierni w domu № 7, gdzie Hotel **Krakowski**, gdzie
jutro we Wtorek i pojutrze we Srodę
odbywać się będzie
Wielka
ZUPEŁNA WYPRZEDAŻ
Barchanów, Flanek drukowanych, Flanek walcowanych, Materjalsów wełnianych na suknie, Korder watowych, pikowych i wełnianych, Chustek wełnianych, Firanek, Dywanów, Chudników i Bielizny Stołowej. 22-6

Bazar Szkolny
Wład. Holewińskiego i S-ki,
18 Krakowskie-Przedmieście 18.
wprost kościoła S-go Krzyża.

Jak poprzednich lat, tak i obecnie zaopatrzone został na czas wpisu szkolnego we wszelkie materjały pisemne i rysunkowe, ubrania letnie i zimowe dla uczniów, czapki, pasy, toristry, jako też:

w Książki Szkolne,
NOWE i UŻYWANE.
Ceny bardzo niskie — stałe.
Wład. Holewiński i S-ka,
1723r **Krak.-Przedmieście № 18.**

Przyjmuje wszelką bieliznę do znaczenia.
Marszałkowska 67/141,
Skład Płótna i Bielizny stołowej,
Z FABRYKI 2187
ŻYRARDOW
trzymał i poleca:
Kołdry Pikowe,
duże, pensjonarskie i dziecinne, białe i kolorowe!
Ceny fabryczne, stałe.
R. CZARNECKI i S-ka,
Przyjmuje wszelką bieliznę do znaczenia.

Lekcje tańców
udzielam u siebie, po domach naukowych i prywatnych. — Elekoralna № 6.
2243 **Artur Orczyński.**

6-klasowy Zakład Naukowy Żeński Weroniki z Puchalskich Elszyk
ulica hr. **Kotzebue № 1**, dom hr. **Krasńskiego**, podaje do wiadomości osób interesowanych, że zapis uczennic na rok szkolny 1885/6 rozpocznie się dnia 20 Sierpnia r. b., a kurs nauk 1 Września. 2192

Powozik
edno-konny, mało używany, silnej budowy, zdalny na dorożkę do sprzedania, na żądanie może być uprzęż z liberją i numerem dodana, wraz z końmi. Wiadomość: **Złota 54.** 2258

PENSJA ŻEŃSKA
S. Tolwińskiej,
ulica **Chmiełna № 48**, (róg Żelaznej).
Zapis uczennic odbywa się codziennie. Przyjmują się pensjonarki, półpensjonarki a także zaniemki nie umiejące czytać. Lekcje rozpoczyna się dnia 26 (14) Sierpnia. 2284

